

רב"ט בן-ברק זהר (זוריק)
2171144

בן פנינה ומנחם

נולד ב- ד' ניסן תשי"ד 7.4.1954

התגייס לצה"ל בנובמבר 1972

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- י"ב תשרי תשל"ד 8.10.1973

בקרב על החרמון.

בן־ברק, זהר

זהר (זוריק), בן פנינה ומנחם, נולד ביום ד' בניסן תשי"ד (7.4.1954) בנהלל. הוא למד בבית־הספר הממלכתי "נהלל" שבמושב ואחרי־כן סיים את לימודיו בבית־הספר התיכון "העמק־המערבי" בקיבוץ יפעת. הוא היה חבר בתנועת נוער־המושבים ובתנועת הנוער־העובד והשתתף בפעולותיה החברתיות של התנועה, בטיולים ובמחנות. שלוש אהבות היו לזהר: הספורט, משק־החי המוסיקה. כשרכב על סוסו בשדות עמק־זרעאל ונתן קולו בשיר, התאחדו שלוש אהבותיו. כשלא עסק ברכיבה, הקדיש את זמנו הפנוי למשחק הכדורסל, לטיפול בבעלי־החיים שבמשק ולהאזנה למוסיקה. זוריק היה צנוע ושקט, אך עם זאת תמיד התבלט בשעות של שמחה, כשסחף את חבריו בריקוד, או כששר את השירים האהובים עליו, שאת מילותיהם ידע על־פה. הוא היה טוב־לב ואהוב על חבריו, נענה תמיד לכל מעשה שיש בו חועלת וטובה ונהג לשחק עם פעוטות המושב. מעולם לא חשש מפני עבודה מפרכת ולא התלונן על קושי או על מעמסה. בן נאמן היה להוריו, דואג לבני משפחתו ועוזר לאביו בכל עבודות המשק. זהר גייס לצה"ל בחתילה נובמבר 1972 והוצב לחיל־הרגלים. לאחר סיום הטירונות נשלח לקורס מ"כים, ואחר כך שב ליחידתו בחטיבת "גולני". הוא היה חייל

אתראי וממושע ושימש דוגמא לחבריו במסירותו, בסבילותו ובגאווה הרבה על חטיבתו המהוללת. הוא נבחר להשתתף במצעד יום־העצמאות, השתתף בצעדה שלוש־הימים, שיחידתו זכתה בה במקום הראשון, ואף נשלח מטעם יחידתו להשתתף בצליחת הכנרת. מפקדו העיד עליו, שהיה מסור לתפקידו ושימש מופת לחבריו בביצוע מושלם של המשימות שהוטלו עליו. במלחמת יום הכיפורים השתתף זהר בקרבות נגד הסורים ברמת הגולן. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) נפצע ונהרג בהסתערות הראשונה על התרמון, שנכבש בידי הסורים. הוא הובא למנוחת־עולמים בבית־העלמין במושב נהלל. השאיר אחריו חורגים, אח ושתי אחיות. לאהר נפלו הועלה לדרגת רב־טוראי.

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
בחודשי החורף ובתודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת
גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל
המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי
למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש
אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש
המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון והרמטכ"ל לא
קיבלו את הערכת אמ"ן, והודו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות
כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו
לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחדש
אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך
השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת
גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א,
בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה
(1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד
סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח
בחדשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

נפילת מוצב החרמון (שבת, 6 באוקטובר 1973)

מוצב כתף חרמון היה הגדול במוצבי צה"ל בחזית הצפון. בגלל חשיבותו האסטרטגית, גובהו ומיקומו היו בו מתקני התרעה, תצפית ובקרה מתוחכמים של חילות המודיעין, האוויר והקשר. הוא נבנה בשלושה מפלסים, הראשון שבהם תת-קרקעי, ועליהם שכבת-פיצוץ (שכפ"ץ) בנויה מרשתות ברזל ממולאות אבנים (גביונים).

הוטלה על חטיבת גולני בפיקוד אל"מ אמיר דרורי, שכוחותיו היו פרוסים באזור מסעדה-מג'דל-שמש. לאחר נחל-קרב חפז יצאו הכוחות לפעולה בשעה 8.00 בבוקר, מבלי שחיה בידי פיקוד הצפון, ובידי מח"ט גולני ומפקדי-המשנה, מידע מספיק על גודל הכוח הסורי ואופן פריסתו בגיזרת החרמון.

תוכנית "כוחות ומשימות" של מח"ט גולני קבעה שני "מאמצים" מקבילים: צוות-קרב ממונע על גבי זחל"מים עם פלוגת חי"ר מגדוד "אריות הגולן" (גדוד ביה"ס למ"כים של החטיבה), עם מחלקה מהסיירת ושני טנקים בסיוע צמוד וחפ"ק המח"ט, בפיקוד המג"ד סא"ל דובי דרור ינועו בציר הכביש העולה ממג'דל-שמש (דרך רכבל תחתון ורכבל עליון) אל המוצב. צוות-קרב רגלי עם פלוגת חי"ר מגדוד "הבוקעים הראשון" מתוגבר בשני צוותים של הסיירת, בפיקוד המג"ד סא"ל יודקה פלד ינוע ממג'דל-שמש דרך "גבעה 10", "גבעה 16" ו"גבעה 17" אל המוצב.

בשעה 10.00 לערך, לאחר שעתיים של טיפוס מייגע בשטח סלעי קשה לתנועה, נתקל הכוח הרגלי בהתנגדות סורית עקשנית באזור "גבעה 10". אותה שעה הגיע הטור הממונע לאזור "רכבל תחתון" עדיין ללא אבידות. במשך שעה לערך נמשך הקרב על "גבעה 10" בין לוחמי גדוד "הבוקעים הראשון" והפלס"ד ובין חיילי החי"ר והקומנדו הסורים, שהתמקמו בעמדות שולטות ונלחמו בעקשנות רבה. "ערפיל-הקרב" והמודיעין הלקוי והחסר היו בעוכרי מפקדי הכוח הרגלי; חיילים ומפקדים רבים נפגעו מאש צלפים סורים בראשית הקרב, ורבים אחרים נפגעו במהלך נסיון האיגוף הראשון (ממזרח), שנבלם ונהדף על-ידי הסורים.

נסיון איגוף נוסף (ממערב) בסיוע ארטילרי צמוד עלה יפה; הסורים החלו נסוגים אל מעלה ההר. מחלקה מגדוד "אריות הגולן", שעלחה לסייע ללוחמי גדוד "הבוקעים הראשון" בקרב הקשה על "גבעה 10", גלשה מ"עיקול הטנק" והגיעה אל עורף הסורים הנסוגים, שהתפצלו לכמה כוחות-משנה במעלה ההר. כל אותה עת המשיך בהתקדמות איטית הטור הממונע, עד שנועצר בקטע הכביש בין "עיקול הטנק" ו"המצוק" במחרות מוקשים, שבלמה את התקדמותו.

הראשון שזיהה את מחרחת המוקשים על הכביש, בין "עיקול הטנק" ו"המצוק", היה המג"ד סא"ל דובי דרור. הוא קפץ מן הזחל"מים כדי לפנותה, אך נהרג מיד מאש סורית חזקה, שנורתה מן המארב משלושה כיוונים. שני הטנקים זחל"מים רבים נפגעו מירי פגזי אר.פי.ג'י, ויצאו מכלל פעולה. מחלקה סורית שגלשה מן "המצוק" אל הטור הממונע התקוע, נהדפה בקרב פנים אל פנים בטווחים קצרים מאוד. "אחרי שהמג"ד נהרג, נבלמה קבוצת זחל"מים במארב רכב של הסורים", מספר אחד הקצינים בעדותו, "האויב בא לקראתנו משלושה כיוונים. מחלקה של הסורים גלשה לעברנו מהמורדות, והתפתח קרב נואש שלנו... למעלה ממחצית אנשי היו הרוגים... נלחמנו מטווחים של שלושה-ארבעה מטר... גם לוחמי הסיירת, שניסו לטהר את הרכס, נתקלו בכוח סורי של 150 חיילים, שאיים לנתק אותם מחטור הממונע. כוח הסיירת הצליח לבסוף לחדוף את הסורים באש נק"ל ורימונים ולסגת עם ארבעה הרוגים.

משחטבר, כי הכוח הסורי מונה מאות חיילי חי"ר וקומנדו בסדר-גודל של שני גדודים, נתן המח"ט באישור אלוף-הפיקוד פקודת נסיגה, והכוח כולו נסוג בחיפז הפגזות מרגמות 160 מ"מ. 25 מחילי גולני נהרגו ו-67 נפצעו.

הנסיון לשחרר את מוצב החרמון (6 באוקטובר 1973)
חמישימה לנסות לשחרר ולכבוש מחדש את מוצב החרמון הישראלי

ביום הכיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו במוצב 60 חיילים. 14 מתם לוחמים, מפקד המוצב ר"3 חיילים מגדוד "גדעון" של חטיבת גולני, 46 חיילים מחילות הקשר, האוויר והמודיעין. 6 מהם היו בתצפיות מחוץ למוצב.

לוחמי מוצב החרמון הישראלי היו הראשונים, אשר שילמו את מחיר ההפתעה האסטרטגית והטקטית של מלחמת יום הכיפורים. לאחר הפגזה כבדת נחתו בסמוך למוצב בארבעה מסוקים שתי פלוגות חיילי קומנדו סורים, שתסמו באש חזקה את כל דרכי הגישה אל המוצב, בשעה ששתי פלוגות נוספות של צנחנים וחי"ר תקפו רגלית מכיוון מוצבי החרמון הסוריים. כבר בשלב הלחימה הראשון בשעה 15.40 תדרו הסורים לתוך המוצב.

בתוך דקות ספורות לאחר תדירת הסורים לתוך המוצב, התפצלו והתפזרו החיילים הישראליים במקומות שונים במוצב הענק וניסו להגן על עצמם בתוך המנהרות, המעבדים והפתחים. למעשה התפצלו 54 החיילים, שהיו בתוך המוצב, לשתי קבוצות גדולות: הכוח, שהיה עם המפקד, מנה 17 איש. בכוח השני היו 27 חיילים. 10 חיילים נוספים מצאו מחבוא ומסתור בתוליות, בזוגות וכבודדים במקומות שונים במוצב.

כבר בשעות אחר הצהריים, בשבת ה-6 באוקטובר 1973, ניסו לוחמי גולני, שיצאו ב-3 נגמ"שים ממוצב הר דב, לסייע לנצורים במוצב החרמון, אלא שכוח החילוץ עלה על מארב סורי, נפגע ונסוג. נסיון נוסף, שני, לחבור עם המוצב בוצע בליל 6-7 באוקטובר על ידי שתי פלוגות מחטיבת גולני רכובות על זחל"מים. הכוח הגיע לנווה-אטי"ב ונעדר להמשך הפעולה. אלא שפעולת החילוץ בוטלה על ידי אלוף פיקוד הצפון בהעדר מידע מודיעיני עדכני על מצב חיילי מוצב החרמון ועל היקף הכוחות הסוריים שמסביבו. בינתיים תגברו הסורים את כוחם בגזרת החרמון במאות צנחנים וחיילי חי"ר, שנערכו במקומות החולשים על דרכי הגישה בין הסלעים.

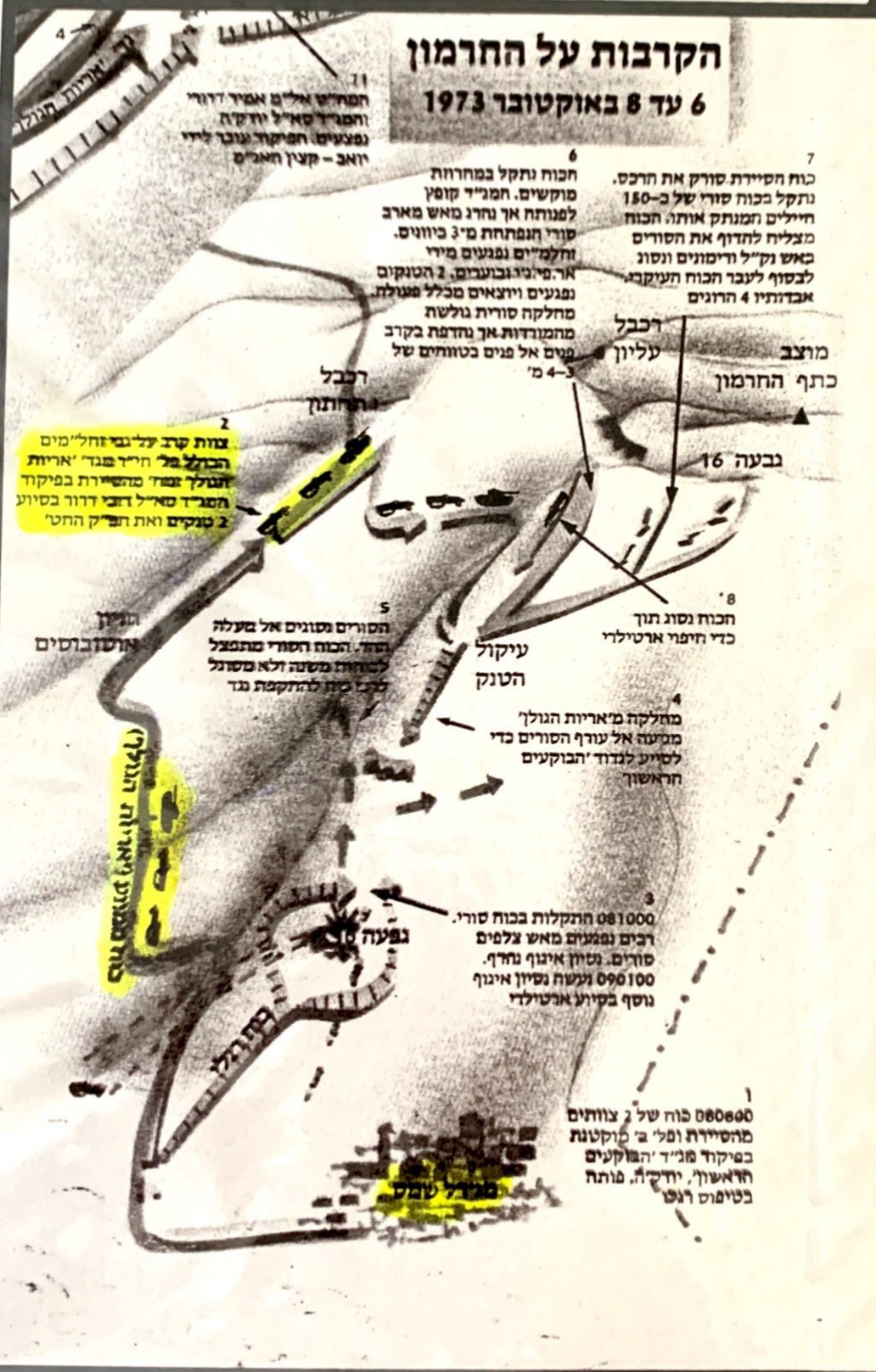
חיילים סורים כיתרו לחלוטין את מוצב החרמון, והתבצרו בעמדות מאולתרות הפזורות בכל העמדות ונקודות המפתח החשובות בגזרת החרמון: "גבעה 17", "גבעה 16", "רכבל עליון", "המצוק", "עיקול הטנק", "גבעה 24", "רכבל תחתון" ו"גבעה 10" (החולשת על מג'דל'שקס).

הכוח שהיה עם מפקד המוצב, 17 חיילים אשר חלקם שייך ללוחמי גדוד "גדעון", הצליח לחמוק בלילה (ליל 6-7 באוקטובר) מן המוצב, אך סמוך ל"רכבל עליון", כמאה מטרים מן המוצב, עלה ותקל במארב סורי. חמישה מאנשיו נהרגו, שניים נשבו, אך עשרה אחרים ניתקו מגע, נסוגו, ויווטו כל אותו לילה, והצליחו לבסוף להגיע בשלום לקווי צה"ל.

הכוח השני, שכלל כאמור 27 חיילים, ניסח פעמיים להגיה ממחבואו, אך בכל פעם התגלה וספג אבידות. ארבעה מאנשיו נהרגו, וחשאר נכנעו. שאר החיילים, שנותרו במוצב במקומות שונים ומוסתרים, הסגירו את עצמם בליתיבריה ונפלו בשבי, בימים שלאחר-מכן, סך-הכל נהרגו 13 חיילים. 31 נפלו בשבי. בבוקר ה-8 באוקטובר ניתן אישור לתקוף את מוצב החרמון לאחר שהיו ידיעות, כי יש בו עדיין חיילים נצורים.

הקרבות על החרמון

6 עד 8 באוקטובר 1973

71
חפזים אל"ם אמיר דרורי
וחפזים סא"ל יודיקה
נפגעים. הפיקוד נעזר לידו
יואב - קצין חאביס

6
כוח נחקל במחרות
מוקשים. חפזים קופץ
למנותח אך נחרג מאש מארב
סורי הנפתחת מ"3 כיוונים.
זחלמ"ים נפגעים מירי
אר. סי. ג. ובעבר. 2 הטנקים
נפגעים ויוצאים מכלל פעולה.
מחלקה סורית גולשת
מהמורדות אך נחדמת בקרב
מים אל פנים בטוחים של
4-3 מ'

7
כוח הסיירת סורק את תרכס.
נחקל בכוח סורי של כ-150
חיילים חמנתק אותה הכוח
מצליח להדוף את הסורים
כאש נק"ל ורימונים ונסוג
לבסוף לעבר הכוח העיקרי.
אבדותיו 4 הרוגים

2
צוות קרב על גבי חל"מיים
הכולל מל חי"ר פגזי אריות
זעלקי צמ"ח מהסירות בפיקוד
חפזים סא"ל דובי דרור בסיוע
2 טנקים ואת הפיק החטי

5
הסורים נסוגים אל מעלה
ההר. הכוח הסורי מתפצל
למחוז משנה ולא מסוגל
לכבוש את ההתקפת גר

8
כוח נסוג תוך
כדי חיפור ארטילרי

4
מחלקה מ' אריות הגולן
מגיעה אל עורף הסורים כדי
לסייע לגדוד 'הבוקעים'
הראשון

3
081000 התנקלות בכוח סורי.
רכים נפגעים מאש צלמים
סורים. נשין איגוף נחף.
090100 נגעה נשין איגוף
נוסף בסיוע ארטילרי

1
080800 כוח של 2 צוותים
מהסיירת ופ"ל ב' מוקטנת
בפיקוד מנ"ד 'הבוקעים'
הראשון, יודיקה, מותח
בטיפוס רגלי

על הזחל"מ

בדרך אל המוצב

מוצב החרמון

הורדת פצועים

ז ה ר

זהר לימד אותי לנסוע על אסנייס, לשחק דמקה לקרא את הטעה מהשעון ועוד הרבה דברים... אפילו, אפילו - האבקות חופשית! דיבר אלי מתוך חיבה בלשון זכר: "קטן, זכובון כא וניראה מי ינצח בהאבקות?" ומה היה דין המפסיד? 10 דקות לעשות "דיגי" על הגב של המנצח. בסוף מתוך אתחתו אלי גם אני זכיתי ללטיפות מאצבעותיו הארוכות... וכמה אהבה היחה בהן.

כשחייתי קטנה הייתי מתעוררת בלילה ויורדת מהמיטה לחפש לי מקלט לילה. הולכת למיטה של רם ולוחשת "רמי?" - "תלכי לגילה". ושוב מנסה: "גילה?" - "תלכי לזהר". אז ידעתי - תחנה אחרונה, זהר היה מרים את השמיכה ו"עושה לי מקום" הייתי מצטנפת בזרועותיו ונרדמת בסוחה זרועה.

ליל שבת - זהר יוצא דטוב מחמקלחה, מגבת למתניו מנער תלתלזו חרטובים. אמא בוחרת לו חולצה יפה לשבת מנשקת אותו ומסחכלת בו בגאווה - הבן הבכור שלה. זהר אוהב לבלות, מבקש מאבא את האוטו... - "ושתסע בזהירות - ואל תשתולל! אתה שומע?" ואבא: "לא גמרה את המדקו... מה כל כך בוער?" הבנות מחכות לו. החברים מחכים לו החיים מחכים לו.

סיפרתי לילך שלי על מלחמה
סיפרתי לו על חייל שלא חזר ממנה, על האח הגדול שלי,
סיפרתי לו על זהר
והזכרונות מהחילים לשטוף...

באותו יום נורא התעוררתי אחרונה במקלט. שעת בקר מאוחרת - לא היה איש מלבדי.
מיחרתי הביתה לסדר קצת לסני שאמא השוב מהעבודה. שמעתי מכוננית נעצרת
לפני הבית ונגשתי לחלון הגדול - ראיתי אח אמא יורדת מרכב צבאי כשהיא
מתזקה ראשה בכפותיה ואחריה חיילים.
הרגשתי רע, לא ידעתי מה. עמדתי בלי לזוז וחיכיתי שהדלת תפתח.
נאז זעקה - "זחר שלנו איננו". הסרט הרע התחיל. דמעות ואנשים
נכנסים וקפה שחור והכאב, הכאב החד הזה, הנורא.

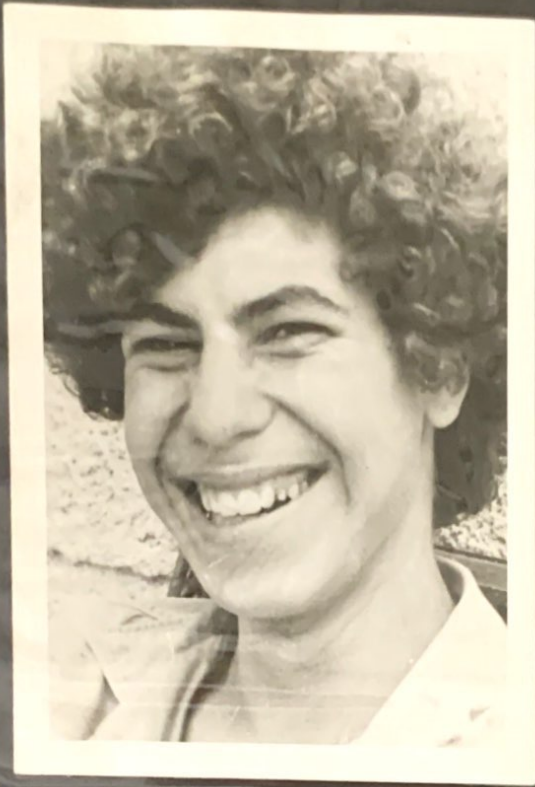
בלילות הייתי אומרת לעצמי - הלואי ויעברו כבר 10 שנים וכבר לא
יכאב כל כך. נרדמת עם דמעות וחולמת שזוהר חוזר עם מדיו וחיוך על
פניו ואני - כרגיל רצה לקראתו. וחוא - כרגיל - מניף אותי עד מעל
סכך חלהליו ואומר "איך יכולתם לחאמיו? הרי אני לא יכול למות".
היקיצה המרה.

14 שנים חלפו. אני יושבת וחולמת מול שתי עיניו של בני בבורי.
חושבת - הוא היה עוד נער וך - בן 19. אני כבר אם לילדים והמשפחה
כולה כל כך גדלה... חושבת ושוב לא קולטת.
"נו אמא?!" ואני ממשיכה ומספרת על חייל - אח - דוד שנפל ומה זו
אזכרה ובית קברות.
אכנר אומר ליו: כשנחזור מבית קברות ונלך לספחא מנינה, אני אחבק
אותה חזק, חזק."

איילת

תמונות ממהלך חייו של זוהר

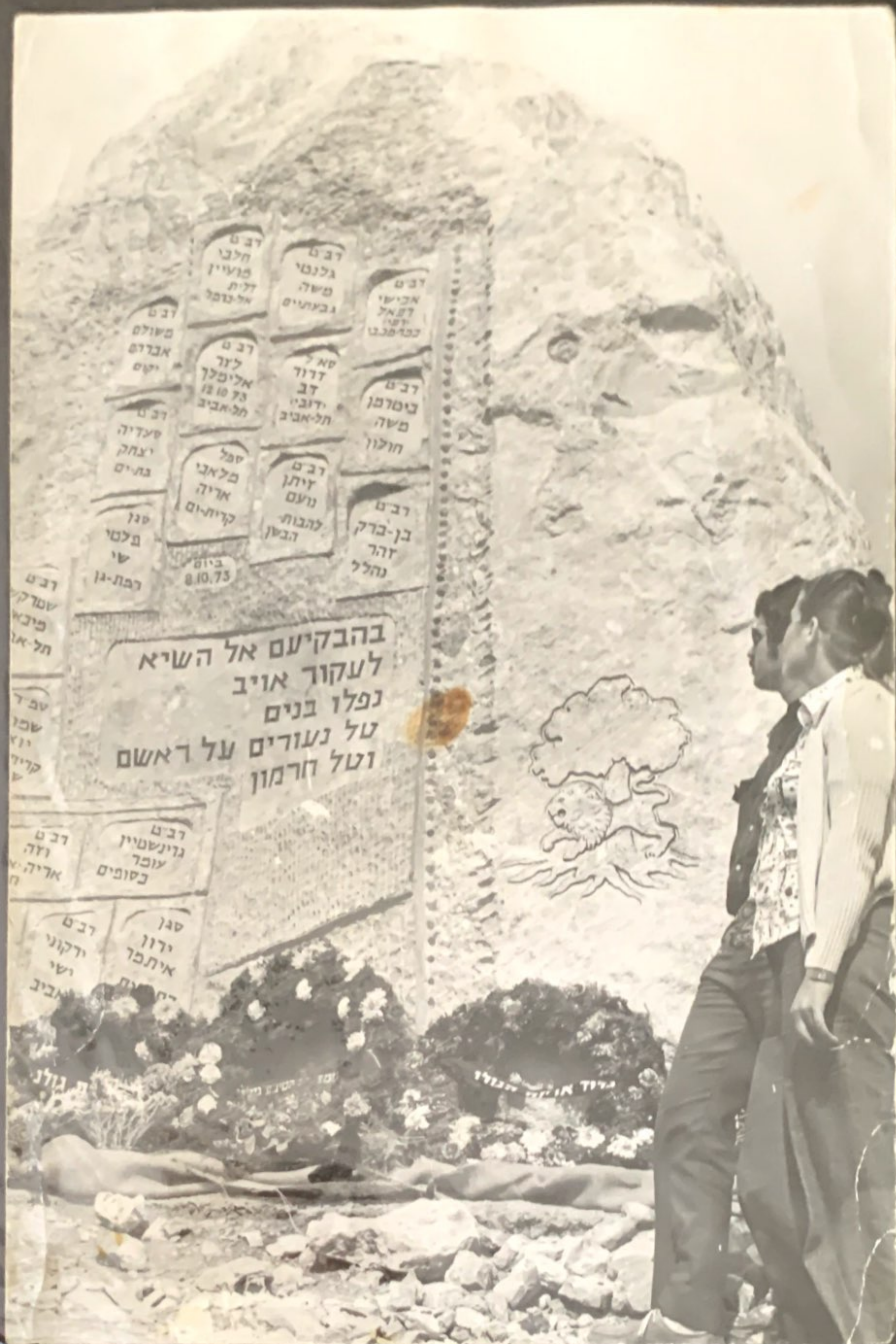

מתקופת שרותו הצבאי

ז ה ר

הילד הזה, שאף פעם לא רב ולא קרא למחלומות ולא שיחק במלחמות;
הנער שנחבא אל הכלים, שבת צחוק עדינה היתה בחה על שפתיו, בחה
ונחבאת בכיסנות שכזו; החיל שלא דבר על עצמו ולא התאונן על
קושי ולא קבל ולא התפאר...

שאף פעם לא קפץ בראש ולא שאף להעבילט ולא הודף במרפקיו איש -
איך ידע לשמוח ולשיר ולטיל ואהב לרקוד... כמה הרבה לרקוד
לנוע בקצב. גופו שאך החל להתארך, כמו גבעול עדין, קרן חיים
ושחוק.

אופרים, ואני בטוחה שאכן כן הוא, שהילדים הקטנים, התינוקות,
הם היוודעים כאמת את לבו של האדם והם המכירים אותו.
וכיצד אהבו הם את זהר וכיצד הכירוהו! ואיך חכו לבואו והתרסקו
עליו וידעו שיעשה עבורם הכל: יתאבק, יתגלגל אתם על הדשא,
יסיע בטרקטור, יקח למחלבה. תמיד הייתי תמהה איך נער כזה,
חיל כזה, יש בו רוך ואהבה וסבלנות לקטנים האלה במשפחה.

"איפה זהר?" שואל בני הקטן כשהוא אך מציג את כף רגלו בפתח
הבית - והוא רץ אל החצר לחפש אחריו...

ועתה, כולנו מחפשים אחריו בכל מקום. יש משהו משך בכל שנפנה,
בגודי ה-א' שלך שנשארו פגועים על הכסא, במקומך ליד השלחן,
באילת-צחוקך, שבנספת לקדוא לה "תינוקת" והיית חובק בזרועותיך
ומפנק, באילת אחותך שפניה דומות כל כך לפניך.
מחפשים אחריו בתמונות, בזכרים, פתגמים לראותך...

כשהורים נותנים לבנם את השם "זהר" - כמה מלאי תקווה הם, כמה
יפה העליד בעיניהם וכה טוב מבניהם. זהר... נגזרות הזהר של
שמש הקיץ בשדות נהלל. זהר הדמומים הפודץ מבין ענני החורף
פראש הפרטל.

זהר נשפתך שכבה לפרגולת החרמון.

הקדמה

הקדמה
בניש חסרת אלני עני עמן שוי פרה שרי
ע קננס פרת סלע ופס עס בקרה על מדען (פ"ס פלפל)
עפר פיה סגור אבות פלן עתהמה פה כות שות
לני פרת עת יעוד על אלני תלאתה קרתה ופיה
פ. פרתון פיה (פנתיה ע: סלע) (פ. פ. פ.)

חזור בד, השכול!
צועד אני בתמר בין הים ובין החול,
דואה אני כנשר בין הדממה ובין הקול.
משעול חיי פרוש תחתי, נוקפים להם ימים,
אובדים אי-שם הדי קולי בנהם הגלים.
קוצף הים עם משבריו, גורף החול מן החופים,
חושף שניו הזמן, נוגס מן היפה שבחיים.
חורץ דינו השכול, אוסף את הטובים שבנערים,
אלו שבלכתם מכאן נותרו כל-כך תמימים.
שקט לך, הים, עצור את הגלים!
עמד, הזמן, מלכת, חותר לנו ימים!
הרפה מן הבנים, חזור בד, השכול!
חדי להם בנינו ארץ, לחוף ימים תשמן!

אחי חזר מן השדה
בבגד אפור.
ואני חששתי שמא חלומי יתבדה
והתחלתי מיד את פצעיו לספור
ואחי שותק.

אחר חטטתי בכיסי הסגין
ומצאתי איספלנית שיבש כתמה
ובגלוייה שחוקה את שמה
תחת ציור של פרגים

ואחי שותק,

אז התרתי את הצרור
והוצאתי חפציו, זכר אח זכר
הידר אחי, אחי הגיבור
אשיר גאוזה לשמך,
ואחי שותק
ואחי שותק
ודמו מן האדמה זועק!

נושא

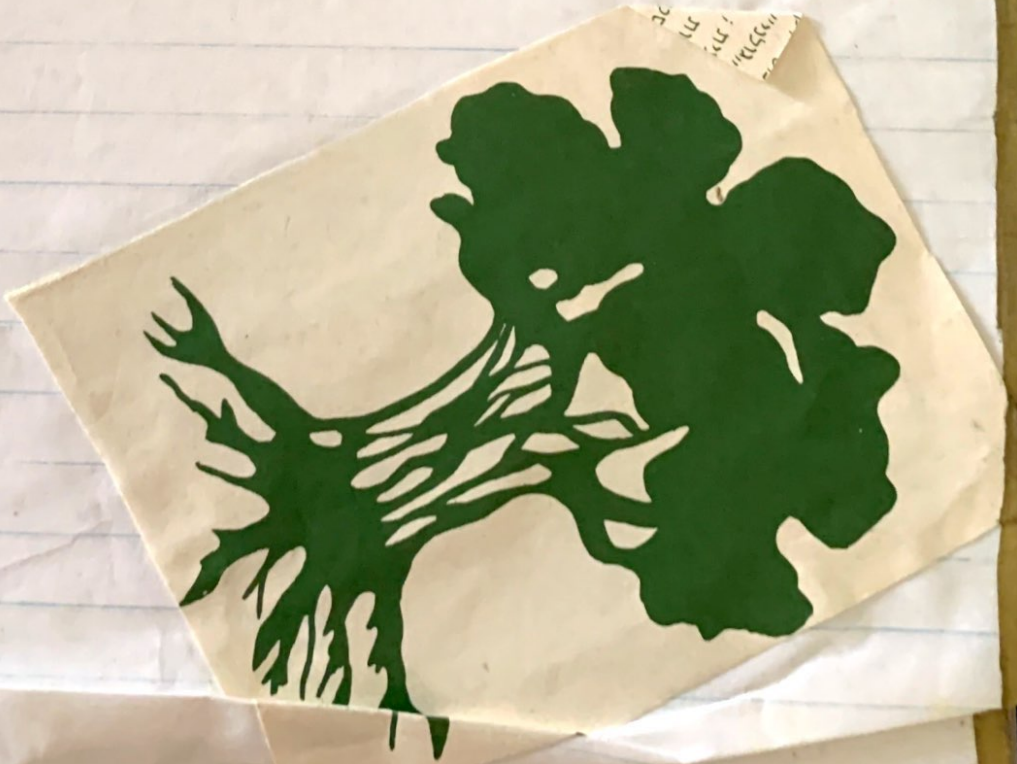

חטבת
קולני

מקיישה: דהו בן-ברק

תאריך: כה ניסן 30 באפריל

כיתה: ר אילנה

הקדמה

המדפס' הנישא תמורת אלני. מפני שכן בודי ז'רה שליו
אני קנינה פצתו באלני ונפלו שם בקרה על המדפסן (בי"ח באוקטובר)
כהר הרב בצדף לכוח פולן שהתחילה הרב כוח ממנו.
מני ברתו אצל יורד על אלני תלפזתיה קבוצה ובניא
א המדפסן סמיה (פנתלבי י. שטליץ) ובדולה ✓

ראשי פרקים

- תשבות התורה.

- קרבנות אבות בלוחות יסוד.

- אפקדי התורה.

+ הקרה על התורה - הרחבה.

על שנים חדשים אנשי צה"ל ועוד.

ישם כיום עלני חטיבת העז נל אנשי מאון סדור שנות מקימות שנים האל
יבנה זה יצר את היחידה חטיבת הצני.

ובלי ציין שם בחנויות היו בימי הנש שפילוי בקריות יחובש
בקריית ובין בית בין שער הפדורה גמורת צדוד אלושכת הפחמה
הג נפסקת.

ישם כיום

בתהליך התפתחות והפיכתה יתק כדו מלמה וזמורה מצודים בודדים
הקשרים למצור מסים ומתקים צה"ל המרחב שלהם לצטיבה
מאונר מצודת סדורה ונדת מילגמט עא למורה ומלי נשק
עא מצני מ"י יצר קמה פיה קטיבה המפלת המסדר חצה -
מבנה חטיבת עלני דימא משפת אבתחנות כוחו של צ"ח המהק
מחמה האצמאר - לכו ימינו לנו

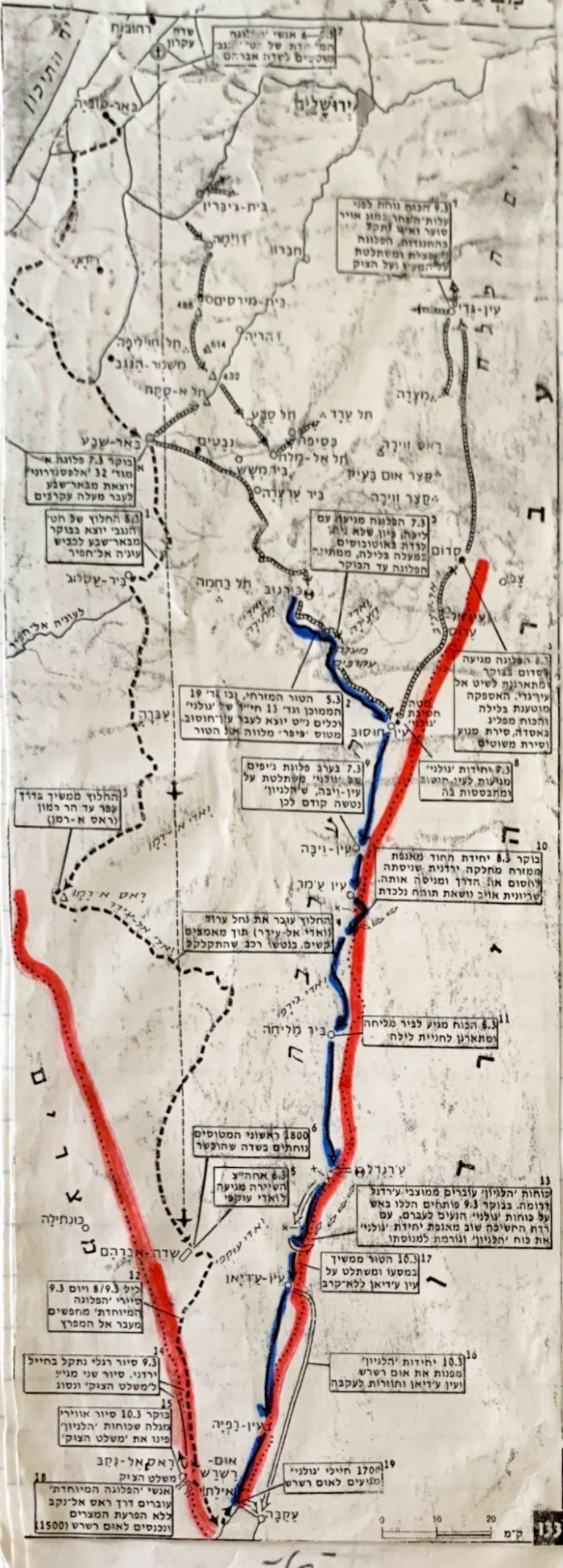

קרבות אלחורסחים בלחמות ישראל

לבצע עובדה 1949

כוח הצטנן שבין שירותי הנשק עם מצרים והמסכם עם ירדן היה הצבאני
מתקדם. ישראלי בין שתי העימות הראשונות הראשונות (היה זה מלחמת בנג'ה הצבאית).
העובד היה כחלק מהגות מצביות חמורות.
המטרה היתה אופק מצב הפורום שלא להסתפק בקרב בפלוגה זו ובמקרה של התנגדות
בכוחות הלוגיסטיים כמתצוי ותקוות העל וקצרו. אורך קרבן אולם המלחמה.
אופק מצבית הפורום סלעם בכך ואסוף קיבו אשור פתוחה אל במקרה של פתיחת אש.
לבצע פלוגות גייס שהתחילה נסיגתה הליה.
הוחלט להתקדם בשתי זמנות צדק ויד הנגד המורכב. צוות קרב של חטיבת הפלוגה
הנגד ובכוח השני צדק יחדיה - תלחת אלני.
בתחילת המלחמה יצא החטיבת הפלוגה הנגד אל נתקלה במצביות אמיתיות
מיצוי הטוב שליוו חטיבת אלני נתקלה במצבית הפלוגה הנגד. אולם הפלוגה
בטק גיב חזרה.
השני במלחמה הפך המורה המתחלה בין שתי הצדדים. שני הצדדים לא יכלו להיות
ובעשרי המלחמה היא התחילה של חטיבת הפלוגה הנגד. התחלה היסטורית תקופה באום
המטרה והתקף את הדין הבין הממלכתי, כעבור שלבים היא חזרה של חטיבת אלני.
ואם כי החזית נשאח מברק וזו אלונים.
בקרביו אמממממ ישראלי ימים הראשון לא הליה, וממממ חטיבת הנגד פלוגה והחטיבת אלני
את מפתח לית חמירות ישראלי.

מבצע 'עובדה' 5 עד 10 במרץ 1949

824 23
 101600
 33
 12
 3
 101600
 101625

מופע ספרון
 51
 12
 3

אגודת העובדים
 101600
 12
 3
 101625

שטח בשליטת ישראל
 לגבי מבצע 'עובדה'
 1-19 מבצע 'עובדה'
 א-ד מבצע 'עובדה' במסגרת 'עובדה'

תל פאקור 1967

(ט) פאר די יאר און סוף פון די וואונדער, און פאר די יאר
די יאר פון די וואונדער (און די יאר פון די וואונדער).
די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער.
די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער.
די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער.
די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער, די יאר פון די וואונדער.

קטובה 1976

יום היום מבצע 'היונה' אסטרטגיה בי קטובה למחנקה בעולם, אנציה,
 היא סדר מבנות אלה בלי מובן באלק קום.
 משער את מוחתי אלני:

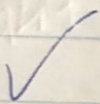
"המושום שלי בילד ער הסרעום בו הוחק בי הקיובה.
 אחרי טיור הספה כני צרכים לתיאם משום מתיק של סול מתי
 בלע קרקעו. אלה קבוצת קבוצת.

הם הי. התווים עשיתי, לא פאני זמורה עינה, לא קפסול מה בילד
 קורה.

הכסוי משום לול בני עברה כולל פזיקה על אנקנה.

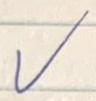
המשום היה אמר ארחי עם עוממים בלוד. הם ילדי ארץ על השן. קדי איתי
 בק אמר פוד קבטיה אמריין.

אם הפעם מתי המשם עליו מליה אמריאלי. הוי עם חני על. לא לא.

הבולטור 1982

אוצר הבולטור, ג'מית יסובי הצבון-ג'מית המעבדים.
הבולטור היה לו היי-יטבן לו אזהר לבנה זמורה.
משימה ראשונה, מבטלה בחשיבותה שהושגה לו חשיבות אלני באמצעות ש"מ
במשק כזה שצורה ניהולו חזוי בסיוורר קרה קשה מאכזבי, אף תים
פנים מן פנים לך המעבדים.
המעבדים, הסתכלי התולות מבוזרות החצר המרכז מדי פנים כבדני.
חימון וירו צרכיות מכל כיוון.
כל פני ש"מ- מ'קום ייתי הסמי נשק מדעים ביותר ומשוללים.
רק בתום הקרב נוצר לך כמה התולות היה מבוססית ולעבודות
חזוי אלני כדמוי את המעבד כד היה קרה שצול האתר אפילו.

לפקדי החטיבה

- 1 מנכ"ל מן 1948
- 2 נחום ארון 1944-1948
- 3 יצחק זלמן 1950-1951
- 4 אברהם יפה זלמן 1951-1950
- 5 מאיר חמית 1951-1952
- 6 אסף שמעוני זלמן 1952-1954
- 7 א'סר אבן 1954-1955
- 8 חיים בן צבי זלמן 1955-1956
- 9 מינון שני 1956-1957 קצ"ט
- 10 אהרן קובין 1957-1958
- 11 אסף אבן 1958-1960
- 12 אהרון זלמן 1960-1961
- 13 מרדכי אר 1961-1963
- 14 אריה בר-לב 1963-1965
- 15 שמואל ארנסון זלמן 1965-1966
- 16 יונה אפרת 1966-1968 6 הי"מ
- 17 יקותיאל אדם זלמן 1968-1970
- 18 יהודה ארון 1970-1972
- 19 ואמ"ר צנורי 1972-1974 י"מ הכיסורים
- 20 מאיר שמעוני 1974-1975
- 21 חיים תימן 1975-1976
- 22 אלי שטא 1976-1977
- 23 מאיר כהנא 1977-1978
- 24 קובי כץ 1978-1980

V

1981-1980 2 אסן בירן
1982-1981 26 ארון אבא
1984-1982 27 מלא המה
1985-1984 28 צדיקה סוף
1987-1986 29 ג'י אלר
1988-1987 30 ג'י אגנול
-1988 31 ברק סוף

יל החלוץ

הקרב על החירמון

העינים של החדינה

החירמון היה אקדמי, שם תסבת אליו הממוני פגום כבד, ומלך נקט
שמן בטוב.
סמונים אחרים נפלו במקורות הכבוד על מוצה החירמון - יחדו יחשבו למוצה
צ"ל בהצפון מוצה היה זה יתרון אסטיטי" של מורה ומטיבך לכה"לנו"
"העניו של המורה".
הילד אצלו ותפילותיו אלוהי היו. מיקני התורה תצפית וקרה מתחכמים על
תוצת המופתן והגור, הקשר.
הוא נקח בשלש מפלסים אחד היה תם קרקעו! וזה שני המפלסים האחרים היפח
שבת פינץ (שכ"ל)
הטיה מרשתת הכלל ממולאת אבנים (צבונים).
היום נפחת המוצה היו סל תורה בתוכו, יק 14 מהם אחרים.
סומני המוצה הישט"ז היו הכלסונים אשר שימו את מורה ההפיתקל האסטיטיטי
והסקיטת של ממונת 'ום הצ'וריי
זאתי ההפציה כבדה נחתי בסמוק מוצה איתנה מסוקים ובהם שתי פולאת
קאנדור סוליות שחממוי באל חזקה טות כל זרבי היטה מוצה.
3 נאמלים שובלו מדי כב צסוף אנצוריי עלי עז מלוד סורי ונסאו.
הכיה שהיה טבי המפקד (17 חילים) נחלף באזה מן המוצה אק סטיק ארכב
העזיון טלי טז מלוד 5 נהטו 2 נפסווי בשבי 10 חכרוי אק"י צ"ל כשוי.
הכות הלטי שכח 2 חילים נסה פסווי עיפה ממחבלו אק נחלה וסד)
אביצית (9 אנשים) נחאו נהטג (נעווי).
כבר כחץ 16 באקטורד יבגו שתי פולאת של אלץ על פסומים ארכור
עם המוצה והסיוי חנוה טיב ונכאו עפי בקרה-אלף הפיקוד.
וכנהיג תיגורו הסורב את כוחתיהם האות צנחנים נעשי ת"י.

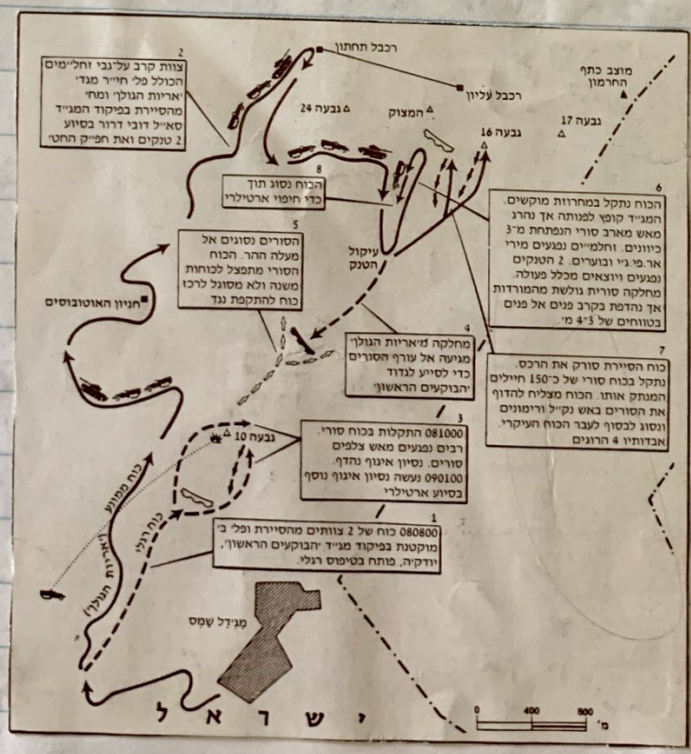
המחקר ה-8 באוקטובר ניתן לשינוי שמקורו את המוצג שאחר לשינוי.
 יציאות עם התווים הנצרכים במוצג.

שאר נופו קרב אהרן יצאו כותבו שפסגה ארמי. שינוי את ארץ
 הכתה הסמרי.

מפקד הפלוגה היה אהרן ארזי שנה עם הסור המועט.
 הקרב התחל בשעות הבוקר המוקדמות כאשר הכוח הפלוגה הפלוגה המועט
 הקרב התחל בשעות הבוקר המוקדמות כאשר הכוח הפלוגה המועט

עמק'ים במערכים שהיו התפלגות לקבליני.
 הסור המועט נפלה וסל אבידות כדורה ע"ז בתחילת הקרב.
 הכוח הפלוגה ביצע אגפים הסוף המועט הכוח הפלוגה המועט
 היה אק המפצ על פני המעון והקרב נוצח שרבות הסור מועט כ-2 בצד
 אר"סור הכוח הפלוגה (תנה פלוגה נסיעה קרב) (הוא 25 ח"י אר"י
 571 ובצ"ח.

✓ יפה!

כיבוש המוצב

יום ה- 22/2 באוקטובר

אחרת הכישור הקרב במשך אשיתור המוצב היה ברור כי אין הסו
אשיתור נסיון נוסף שבוש שטח תינו צי, ארט התחלתי היה הלשון
במקרה .

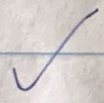
הפעולה ודבריה מספר ימי קודם לכן היה זכור את החולות הטתי'מים אפוא
מאז נפוצה המוצב היען אפיקות כי-סו תלים נצרכים במידה בקמתו
המתחנה וממשלכי האמורה .

באזה שפני הפעולה בדר התמקלה תצפיות מיוחדת סוד לבחירת
"מצפה ששלים"

הפעולה החלה בהתקפה של שתי חטיבות אלני וצנחנים ובסוף רב של
חיל הארי האטה הפעלה חטיבת הצנחנים שהיוחמה אחר צי האספי
סביבם של מטוקים במרכז החמוץ בקול הסיוני, והחלה חבבים הכיס
מצפון צפונים .

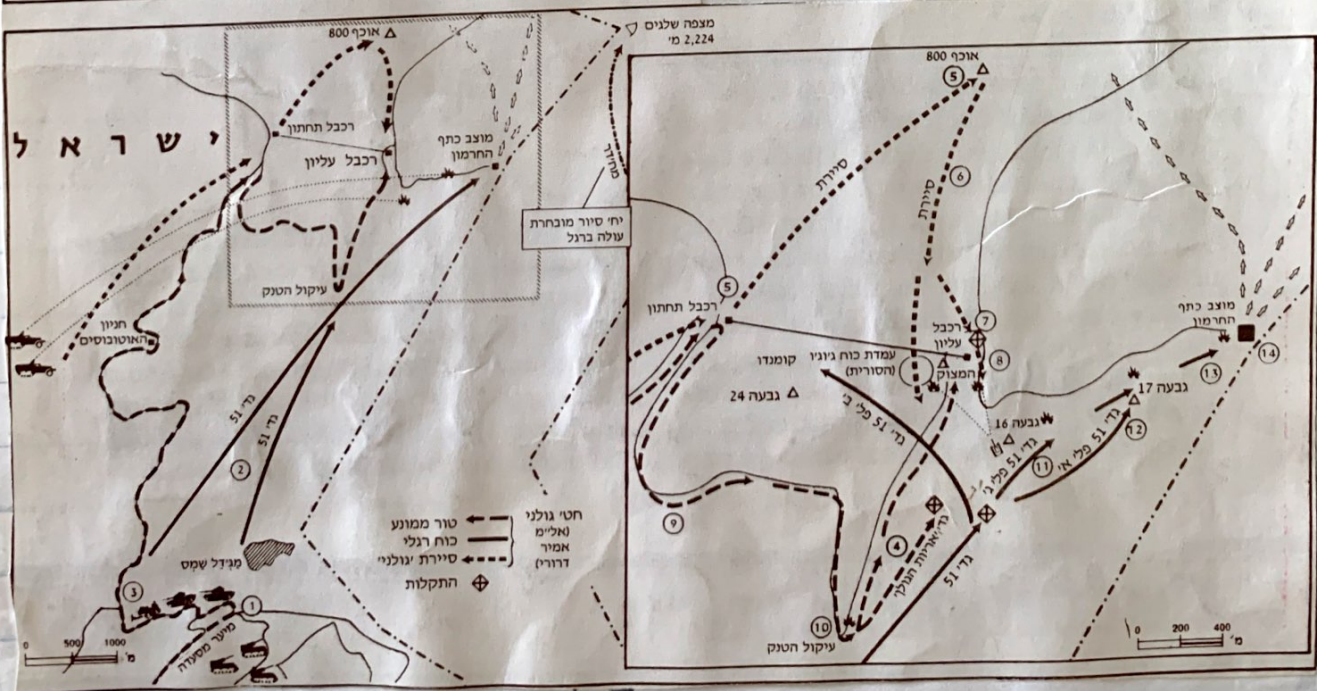
הצהר הפעלה חטיבת אלני לתקפה של האמון השני ציחם ממלכט שום
אפקי המוצב .

הקרב נמשך כל היום הצנחנים כבשו את א' לצידם את התחנות קרה
יחסית וכן ממור החמים היה יחסית קל (2 החטים) נלי אשיתור אלני עשוקה
התחנות סקטת והסוויג שלהן ארונים במענות טרות וסולאית הסבו זה אצות
כבדות . היו השגר נצטוי עם הועט, מ'ג' "הבוקרים הטלון" ומקור כל הטוקים
והרוב מסקה הפס"רת בשוה אפני הצדדים של הי-22 באקטובר שיתכר
המוצב אצוני 55 הכניס - וצ הצנחנים (תקד הכה האצ)

כיבוש החרמון

- 1) 1900 החטי מתכנסת ביער מסעדה לקבלת תדריך.
- 2) נד' 51 מתחיל בטיפוס, תוך כדי סיוע ארטילרי צמוד.
- 3) 2100 הטור הממונע מתחיל בתנועה. כולל 2 מ"ח טנקים, פלי מגד' אריות הגולן, פלי מבסיס האימונים החטיבתי, מ"ח הנדסה יחד עם 2 דחפורי 9-8 ומ"ח מרגמות מתנייעות.
- 4) 0200 הסורים, המשתמשים באמצעים לראייה כלילה ובכוונת טלסקופיות, פותחים באש חזקה מ"2 הגבעות. קצין הקישור הארטילרי נהרג והסיוע הארטילרי נפסק. נסיונות הסתערות ואיגוף נהדפים תוך אבידות כבדות. הכוח ממשיך ללחוץ את הסורים.
- 5) 0200 הסירות משתלטת על הרכבל התחתון ועל אוכף 800 ללא קרב.
- 6) 0240 הסירות נעה דרומה לטיהור הרכבל העליון.
- 7) הסיירת נתקלת בבונקר סורי המפקד סרן שמריהו וייק מסתער על הפתח, נפגע ונהרג. גיל לוטן מנסה לחלצו ונהרג. איתן החובש מנסה לחלץ את השניים ונהרג. הבונקר משותק באש רב-יטית 6- הסורים שבו נהרגים.
- 8) הסתערות הסיירת מתחדשת ולאחר קרב קשה, תוך חיסול חוליות סוריות נכבש המוצב. נסיונות התקדמות נתקלים באש חזקה מהמדרון ומנבעה 16.
- 9) 0500 הטור הממונע נתקל במוקשים, וחיילים יורדים לפרקם. מגזי נייט פוגעים בדחפור והוא בוער. הטור ממשיך בתנועה. דחפור שני עולה על מוקש ונתקע. טנק שמנסה לחלצו עולה גם כן על מוקש והציר נחסם זמנית.
- 10) הטור סופג אש חזקה, החיילים יורדים מהזחלים ומסתערים במעלה המתלול. כל מפקדי הטנקים, ובהם מפקדם רס"ן יוסף נויסיס, נפגעים.
- 11) המח"ט אלי"מ אמיר דרורי והמג"ד סא"ל יודקיה נפצעים. הפיקוד עובר לידי יואב - קצין האני"מ.
- 12) פלי תגבורת מכוח החסימה, מגד' אריות הגולן מחפה על פינוי נפגעי נד' 51 ובסיוע הפגזה ארטילרית כבדה מסייעת בשבירת ההגנה הסורית.
- 13) הכוחות סורקים את השטח. חיילים סורים רבים נכנעים ואחרים מתפורים בשטח הקצינים הסורים בורחים לשבעא בלבנון.
- 14) 0900 הכוח מגיע לפתחו של מוצב החרמון הישראלי. 1030 הסתערות וחיסול קווי התנגדות אחרונים. חבלני חיי"ן בודקים את הכניסות. 1100 מפקד הכוח מדווח: "תחתון כל העולם הקשיבו, החרמון בידני".

עם אהבה אדיר אלוהים האלון אשר נפשו השתה המערכות אסיה חזק וזכר כח
בתכונן נאמר

בהבקעת אל השיין לעקור אויב
נפלו בנים.

על ניעורים על האשם
זעל החרמון.

יצחק שלו (ד'רפ' כח)

החרמון של גולני חיים חפר

כאן הולכים לאט, כאן יש אבנים שעליהן לא דורכים •
כאן מצבות מלחמה כואבות בין סלע ושיח ו – מוזר
מאד – שלשה פרחים! • כאן עומדים על הרקס שטוף
הרוחות מול נופי אלהים גדולים ונפתחים • כאן נושמים
אוויר דק, כאן השמים קרובים וסמוכים • כאן זוכרים
הרבה דברים שלעתים קרובות אִנחנו כל-כך מהר
שוכחים • אז לך לאט, עובר-ארח, גמע כל פרט, כל רגע,
כל חלק • וזכר מה יש על האדמה, כשתבוא להחליק על
השלג ••

כאן לא רצים. כאן הולכים. לאט, כמו במקדש • עומדים
על הגבעה הנשקפת אל שדה הקטל ושומעים הכל מחדש
• רואים את ילקוטיהם של הנערים שהסתערו חזה מול
קנה • ואשר לא ישו בו לקחת אותם ולא יחזרו עוד
למחנה • אתה הולך בין התרמילים הריקים, בין זנבות
הבזוקות, בין שאריות הציוד • סר הצדה מפני הנפלים,
מפני מסכות הגז הסוביטיות, מפני רמוני המלכוד • אתה
עובר בין העמדות בין התול'רים המקונים עדיו אל
הקביש • אתה רואה את המות אשר עבר כאן ולא הבדיל
בין איש לאיש • אתה רואה את הפרזל הקרוע והמעוות
אתה שומע את השמות, הנאמרים עדיו כלאחר יד • אתה
רואה את נתיב הדם פשוטו כמשמעו על סלע, על האדמה,
על ילקוט-צד-כאן דרך הקרבות של גולני, עובר-ארח.
כאן הולכים לאט ••

כאן עומדים משתאים ונושמים את אויר החיים • אנשי
חיל-הרגלים, אנשי גולני, הגבורים המפלאים • כאן בני
מסס, אשר הלך לבדו והשמיד את חלית הבזוקאים •
כאן האפסנאי אשר רץ עם התחמשת כאשר הדם שותת
מן הפצעים • כאן שני המס-פאים ממשיכים לפקד
כשבגופם ננעצים הקלעים • כאן ויקטור רוט, אדמונד
סירור ואברהם אזוט – סמלים וטוראים • וכאן ציון
ופרלמן ואהוד חזקיהו – כל עם ישראל – אשר
ברמונים, בעוזים ובמקלעים • הסתערו אל המצודה
בנפש טרופה, בגוף שכלו קרעים • עד אשר ראו מבעד
לעינים המכסות דם • עד אשר ראו על המצב את דגל
ישראל ואת דגלם • עד אשר שמעו את כצלה צועק
באלחוט נרגש ונפעם • "החרמון בידי גולני! הקשיבו
תחנות כל העולם!" ••

בקרב חלף,
דילג על סלע,
סביבו כדורים
שרקו ביעף,
באויב הוא הלם
בכל כוחותיו ונישקו.
לא דאג,
לא חשש,
לא פחד.

הוא ידע
– לצידו לוחמים
כל אנשי פלוגתו.
חייל של גולני,
הוא לוחם מהגדוד.
בחרמון, ברמה
בביקעה ובהר,
עת מחנה אוהלים
יוקם על גיבעה
סימלו הוא יציב
במרכז הרחבה.

זה אות וסימן
להכריז, להודיע –
שיש לו מ"כ, מ"פ
סמג"ד ומג"ד.
והרבה לוחמים כמותו,
כל אחד הוא חייל
עם תפקיד ודרגה
וכולם יחדיו
הם גדודו.
חייל של גולני.
הוא אתה
ואני וגם הוא.
בגאון נישא כומתה חומה
ותג על שרוול עם עץ החטיבה.
חייל של גולני
זה אדם
זה ידיד
זה פרט,
אחד הלוחם מלחמות האומה,
כשאויב שאיים ומפתיע –
מולדת מעמיד בסכנה.
מולו יתיצב החייל האחד של גולני
ואיתו תעמוד גם
כל החטיבה

של גולני,
הוא אדם,
בו תמצא
שמחה ועצב
אושר, יגון,
פחד ובטחון.
על גבו עם חגור
ישא,
נטל חששות, תיקוות,
מעשים, ורגשות,
הוא פרט,
הוא יחיד,
הוא עולם ומלואו.
הוא אדם.
חייל של גולני,
הוא ידיד,
עמית ורע.
ישמע שיחתך
כאבך הוא יבין.

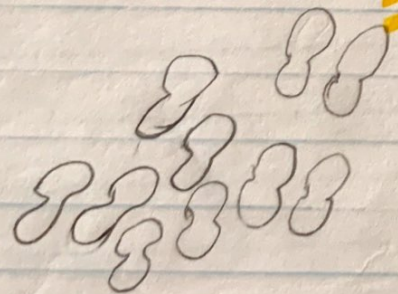
שומר אחיו –

ראשון לעזור
יתן יד ומזור,
בדרכים, בקרבות,
תמיד לידך,
ידידך.
חייל של גולני,
הוא פרט
בכיתת לוחמים.
איתם יצעד,
יעבור בהרים,
בגאיות בשבילים,
יפרוץ, יסתער
יכבוש יעדים.
איתם יטלטל בנגמ"ש הדוהר
יעלה למרומים במסוק ממהר,
איתם ישא חברים הפצוע,
כי כוחו בצוות
באחוות הלוחם
חייל של גולני
הוא אחד
אותו בפלוגה ראית
בתדריך המ"פ
לידך הוא ישב.

סיכום

אני רבתי מאוד לעשות את הקורס בעצמי. הענין המקצועי הולך
ובעיקר על מנת יום הכספים שלפני החופה.
שיעורי על הרבה שאני לא את כלם יכולתי ללמוד ופנתי את הילדוני
ביתר ובחברת קבוצה שאני נתתי להם היבטים הקש"י והספרים
ואני שרמתי להי שיעור באופן זה אתי החיים אתי המקדף החיים
קושיים אתי המקדף המקדף נתן פנמה לחיים אתי.
אם גילי שבתחילת יום הכספים נשני שנות אלך אתי לקבוצה חלה וקבוצה
אבירות בקבוצה לפי פרטים שבבנויים
זכרתי יש"ש" בקבוצה והרבה חובים אדמים בוועדה אך האביב ביתר
בכספים.
אליה קבוצה של החברה ואין זה סגים אך במחירה שא משנה אליהם
אני וישנה שבהה כלם צומים סוף רוחם

אחריו!

ביבליוגרפיה

סיקון אבסטרן ישראלי - טאג שיט / אמן הרב 111-112
שם כרמל סניג ראשית תפוח תפוח ועליו כשמי אפי 133 אבר 75
אפריכו אולני - וולטה הר אב (אופ עא יצוא אלה) 35-41
קליקבית עוחמים (חלמת) וולטה הר אב. כח החיבת
כילון סב וולטה הר אב

ציון:

7.5.89.

ז'הר !

סבארתק נכטאה,
נבנת' אקרנו אמתה,
האבואה אוקטת הצוה ט"ה
אין ע' ספק כי עמ אה
נבנת-אבואה, טל' אקטת
יפאזיק אע הנוטל.

טוב מאד.

אילני.